

Allan René Olesen har været igennem en slem ulykke, som gør, at han i dag har fokus på at have et godt liv. Foto: Camilla Kjærsgaard Olesen

En dødsbakke, en sejr og et godt liv

Han vil ikke være et offer for omstændighederne, men han har overlevet mere end de fleste

Af Camilla Kjærsgaard Olesen

Det er anden påskedag. Et par hvide totter i landskabet efterlader en rest af vinter, og i en lille Fiat Zastava kører Allan René Olesen med sin kæreste Maj-Britt og storesøster Lotte nedad Kærbøllingbakke ved Vejle på vej til en hel dag med koncerter. Allan René Olesen ser, at der kommer en modkørende med høj fart, og pludselig siger det bang. Fiaten fortsætter og ruller ud over autoværnet. Nu holder den stille med fronten op mod vejen. En skrider meget højt. "Jeg vågner ved, at der er en, der sidder og skrider som en idiot. Efter nogle minutter går det op for mig, at det er mig selv. Tidsperspektivet er underligt. Jeg har ingen fornemmelse", fortæller Allan René Olesen om den dag for 12 år siden, der vendte op og ned på hans liv.

Ingen chancer

Han tjekker, om søsteren og kæresten er i live. Det er de. Han har smerter, men ved ikke hvor de kommer fra, for han har ondt overalt. Han opdager, at motoren ligger ovenpå hans ben. "Jeg husker meget tydeligt, at jeg tænkte rationelt - jeg skulle dø nu, og det var ok", siger Allan René Olesen.

Kæresten Maj-Britt kommer ud af døren og lægger sig på jorden. Allan bliver ved med at tale til både hende og søsteren, for de må ikke dø. Han får øje på en Toyota Corolla. Tre unge mennesker stiger ud og kommer ned til Allan. De begynder at flå i ham, men det vil han ikke have. Han beder dem lægge kæresten i aflåst sideleje og ringe efter hjælp.

"Kæft det må have været voldsomt at se. Min søster sad fast bag mig, og der var blod over alt i bilen", beskriver han med lettere skræmte øjne.

Total smadret

Der kommer tre ambulancer. Maj-Britt er den første, der bliver taget med. Dernæst Lotte. Allan er den sidste, for ham skal de skære fri med et svært hydraulisk værktøj. Allan får morfin af en læge for at komme til at sove. Men det sker ikke. Han reagerer ikke på det. Han sidder med hovedet tilbagelænet og forsøger at slappe af, og så hører han én af Falck-folkene sige: Ham der, får vi sgu da aldrig ud. "Det var ikke særlig fedt at høre. Jeg sad der og kunne ikke komme nogen steder. Jeg husker det så tydeligt", fortæller Allan med et skævt smil.

Han ryster. Motoren bliver fjernet, og nu kan han for alvor mærke, hvor ondt det gør i hans krop.

På hospitalet får moren besked om, at Lotte sandsynligvis klarer sig uden de store problemer, men det er meget tvivlsomt med Allan, for han har så mange brud og indre kvæstelser.

En vred ung mand

"De opererede på mig i 12-13 timer. Maj-Britt havde brækket den ene arm og det ene ben. Min søster havde fået et slag i hoften og blev opereret i otte-ni timer. Min mor sad ved siden af Lotte, da hun vågnede. Hun var frisk og jokede med lægerne. Pludselig rullede hendes øjne rundt, og hun blev svimmel. Og død var hun. Hendes aorta var sprunget, og der var ikke noget at gøre. Imens var jeg stadig på operationsbordet", husker Allan. Efter et stykke får han at vide af moren, at hans storesøster er død. Til at begynde med lægger han det i baggrunden, men han er med til begravelsen - i kørestol.

Derefter går dagene, månederne og årene med smerter og genoptræning. Han vil, vil, vil. Han er sur, han er vred, og han vil under alle omstændigheder komme til at gå igen. Og det sker.

"Jeg var dybt inde i et arbejdsraseri. Jeg var meget fokuseret. Jeg smed krykkerne 25. januar 1997 og gik opad kirkegulvet, da jeg blev gift med Maj-Britt. Det var en kæmpe sejr for mig", siger Allan René Olesen med et forløsende smil.

Siden den dag har han forsøgt at leve ud fra Bruce Bartons citat:

"Sommetider, når jeg tænker på, hvilke forunderlige konsekvenser små ting skaber.... Bliver jeg fristet til at tænke, at der ikke findes små ting". Og inspireret deraf driver Allan René Olesen i dag virksomheden Addfocus, hvor han holder foredrag og procesforløb for at øge fokus på de "små ting", der skaber trivsel og livsglæde i hverdagen.